فعالیت مجازی کانون پرورش فکری

مدیرکل کانون استان تهران گفت، برای مدیریت کرونا، مراکز فرهنگی و هنری کانون به مدت یک هفته تعطیل است اما کارگاه‌های عمومی به‌صورت مجازی فعال است. فاطمه تنهایی تصریح کرد: تعطیلی مراکز به معنای تعطیلی فعالیت کارگاه‌های عمومی مراکز فرهنگی نیست و کارگاه‌های قصه‌گویی، کتابخوانی، شناخت مفاخر سرزمین، معرفی و نقد کتاب و ... دایر است./ جام‌جم‌دیلی

انتشار دنباله سرگذشت حاجی‌بابای اصفهانی

کتاب «حاجی‌بابا در لندن» نوشته جیمز موریه به‌تازگی با ترجمه میرزا اسدا... طاهری و مقدمه‌ای از بهاءالدین خرمشاهی توسط انتشارات نگاه منتشر و راهی بازار نشر شده است. رمان «سرگذشت حاجی‌بابای اصفهانی» درباره یکی از اهالی اصفهان است که پدرش دلاک بوده و حالا پسر که ادب‌آموخته هم هست به خدمت یک تاجر ترک درآمده است. این کتاب با ۳۳۶ صفحه و قیمت ۶۵ هزار تومان منتشر شده است./ مهر

با ناشر یا مؤلف، قرارداد نمایندگی منعقد سپس، تولید محتوا را آغاز می‌کنیم که شامل سیناپسی از اثر، پلات آن و اطلاعات تکمیلی درباره حضور احتمالی در رویدادهاست. اطلاعات تکمیلی، مربوط است به معرفی نویسنده و همه اطلاعاتی که در تصمیم خریدار احتمالی تاثیر بگذارد. مجموعه این اطلاعات را طی کاتالوگ‌هایی، برای ناشران و آژانس‌های خارجی ارسال می‌کنیم. اگر بخواهند درباره اثر بیشتر بدانند، نمونه‌ای از متن انگلیسی اثر را می‌فرستیم و اگر بخواهند برای عقد قرارداد اعطای حق امتیاز وارد قرارداد می‌شویم. پیگیری برای چاپ و انتشار و نیز حفظ حقوق نویسنده هم در ادامه کار، با ماست».

حمایت ارشاد تاثیری داشته؟

یکی دیگر از مواردی که انتظارها برای حضور چشمگیر ادبیات ایران در بازارهای جهانی نشر و نیز در رویدادها و جوایز بین‌المللی را معتبر بالا برده است، اجرای طرحی است که چهار سال است از اجرای سالانه آن می‌گذرد؛ طرح گرنت که هر سال از چند کتاب برای ترجمه و انتشار در آن سوی مرزها حمایت می‌کند. علیرضا نوری‌زاده، معاون اداره کل مجامع و تشکل‌های معاونت فرهنگی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و دبیر اجرایی طرح گرنت است.

از او می‌پرسیم آیا اجرای این طرح، توانسته به بیشتر دیده‌شدن آثار ایرانی در رویدادها و جوایز بین‌المللی بینجامد؟

تاثیر اجرای این طرح بر موفقیت آثار ایرانی در جوایز ادبی، از این رو قابل بررسی است که به هر حال ترجمه و انتشار آثار فارسی به زبان‌های دیگر، سبب‌ساز دیده‌شدن بیشتر این آثار در خارج از کشور شده است.

به طور مثال، نامزد ایرانی دریافت یکی از جایزه‌های معتبر ادبی در همین سال جاری کسی بود که کتابش با این طرح ترجمه و منتشر شد و در کشورهای ارمنستان و لبنان و ترکیه و دیگر جاها ما از این کتاب به صورت ترجمه و انتشار حمایت کردیم. به هر حال یکی از خصیصه‌هایی که در جوایز معتبر ادبی به آنها توجه می‌شود این است که فلان اثر تا کنون به چه زبان‌هایی ترجمه و در چند کشور منتشر شده است.

او می‌گوید این را هم در نظر بگیریم که به هر حال قدم اول برای نزدیک‌ترشدن به جوایز معتبر بین‌المللی این است که اثر به زبان انگلیسی ترجمه شود و دست‌کم طرح گرنت هر سال به چندین اثر کمک کرده که گام اول را بردارند.

البته نوری‌زاده در عین حال به این هم اشاره می‌کند که با توجه به نوسانات بازار ارز و این‌که بودجه یک میلیاردی برای اجرای طرح گرنت از سال ۱۳۹۶ تاکنون افزایشی نداشته در حالی که ارزها بسیار گران‌تر از آن سال شده‌اند، هر سال از تعداد کتاب‌هایی که می‌توانند تحت حمایت طرح گرنت قرار بگیرند کم می‌شود. با این حال او می‌گوید امیدوار است امسال بتوانند از ۹۰ عنوان کتاب برای ترجمه و انتشار در خارج از کشور حمایت کنند.

ما در این گزارش به دو مورد از مواردی اشاره کردیم که می‌توان از آنها انتظار داشت برای بروز و ظهور ادبیات ایران در عرصه‌های جهانی، فعال‌تر باشند. بدیهی است که عوامل مختلفی در بروز خلأ دورماندن ما از کسب جوایز معتبر ادبی نقش داشته‌اند. اتفاقا همین دو موردی که ما اشاره کردیم، یعنی فعالیت آژانس‌های ادبی ایران و نیز اجرای طرح گرنت، به هر حال به نحوی توانسته ما را بیشتر جلوی چشم جهان قرار دهد.

نگاهی به فیلم سینمایی «دوئت» ساخته نوید دانش

گذشته فراموش‌نشده

فرهاد خالدی‌نیک
جام‌جم

«دوئت» فیلمی به کارگردانی و نویسندگی نوید دانش است که پس از پنج سال از زمان ساخت آن روانه اکران آنلاین شده است. دانش نخستین فیلم بلند سینمایی کارنامه‌اش را بر اساس فیلم کوتاهی به همین نام ساخته است که با آن توانست جوایز متعددی را از جشنواره‌های مطرح خارجی به دست آورد. در این مجال قصد داریم نگاهی بیندازیم بر این فیلم که با ترکیب جالب‌توجه بازیگران، ناخودآگاه نگاه‌ها را به خود جلب می‌کند:

اتفاقی پنهان

واژه دوئت در موسیقی به معنی دونوازی یا همنوازی دو نفره است. ساختار فیلم نیز بر اساس موقعیت‌های دونفره شکل گرفته است. موقعیت‌های دونفره‌ای که پی‌درپی تکرار شده و قصه فیلم را به پیش می‌برند. در دوئت با دو زوج همراه می‌شویم که در مقطعی به هم می‌رسند و از یکدیگر تاثیر می‌پذیرند. زوج اول مینو (هدیه تهرانی) و حامد (مرتضی فرشباف) هستند و زوج دوم سپیده (نگار جواهریان) و مسعود (علی مصفا). در آغاز فیلم شاهد هستیم که مینو، حامد را برای دیدار با سپیده ترغیب و همراهی می‌کند. دیداری غیرمنتظره در کتابفروشی میان دو دلداده سابق که حالا هر کدام با شخص دیگری ازدواج کرده و سراغ زندگی خویش رفته‌اند. طی این دیدار حامد از اتفاقی که در گذشته رخ داده یاد کرده و به نوعی ابراز ندامت می‌کند. اتفاقی که سپیده از فراموش‌کردن آن می‌گوید ولی کمی بعدتر درمی‌یابیم که این‌گونه نیست. اتفاقی که جزئیات آن تا پایان فیلم پنهان می‌ماند و گویی برملاشدن یا نشدنش اهمیت چندانی برای سازنده اثر نداشته است. در واقع در دوئت به جای تمرکز بر این اتفاق و چندوچون رابطه این دو در گذشته، اثرات ادامه‌دار این رابطه تمام‌شده در زندگی امروز شخصیت‌های فیلم است که برجسته می‌شود.

شخصیت‌پردازی ضعیف

با این حال مساله این است که فیلم علاوه بر خست در معرفی و نمایش گذشته شخصیت‌ها در پرداختن به احوالات امروز آنها نیز کوتاهی می‌کند. سپیده با این که پس از دیدار ناگهانی با حامد و گفت‌وگوی ردوبدل شده میان‌شان در خود فرورفته و آشکارا عصبی به نظر می‌رسد، زنی است که نشان می‌دهد به زندگی با همسرش علاقه‌مند است و دوست ندارد خدشه‌ای به آن وارد شود. در این میان معلوم نیست چرا مسعود ناگهان به زنش شک کرده و دربه‌در به دنبال حامد می‌گردد. او که به ظاهر در کارش مردی موفق است و به نظر نمی‌رسد دچار اختلال روانی خاصی باشد در پی کشف چیست که زندگی آرام و کم‌دردسرش را به خطر می‌اندازد؟ این چنین است که قصه خاصی که ابتدای فیلم به نظر می‌رسید با نقب به گذشته‌ای خاطره‌انگیز در حال شکل‌گیری و گسترش است با تغییر جهت به سمت قصه‌ای دیگر و پرداختن به تصورات ذهنی و اقدامات عملی شخصیت مسعود، یکباره منحرف می‌شود. در این شرایط خط اصلی قصه، نه شاخ و برگی پیدا می‌کند و نه تعلیقی در درام فیلم شکل می‌گیرد، چراکه هیچ مساله بغرنجی در این روابط به چشم نمی‌آید. اگر هم مساله‌ای در گذشته بوده از دید ما پنهان مانده و طبعاً مخاطب نمی‌تواند همذات‌پنداری خاصی با شخصیت‌های تخت و فاقد هویت فیلم داشته باشد.

در این میان داستانکی هم هست از خودکشی دختری که ظاهرا از دوستان سابق مسعود بوده و مشخص است مرگش در روحیه مسعود تاثیرگذار است. فیلم اما عامدانه چندان به این قضیه ورود نمی‌کند و گویی واکاوی این اتفاق را نیز به تخیلات و تصورات بیننده‌اش واگذار می‌کند.

بلاتکلیفی بازیگران

یکی از عوامل جذابیت‌های آثار نمایشی، بازیگران آنهاست؛ بازیگرانی که باید با هدایت کارگردان، فیلمنامه اثر و شخصیت‌های روی کاغذ را جان بخشیده و به باور تماشاگر برسانند. در دوئت سه بازیگر حضور دارند که هر کدام به تنهایی می‌توانند وزنه‌ای برای یک فیلم محسوب شوند.

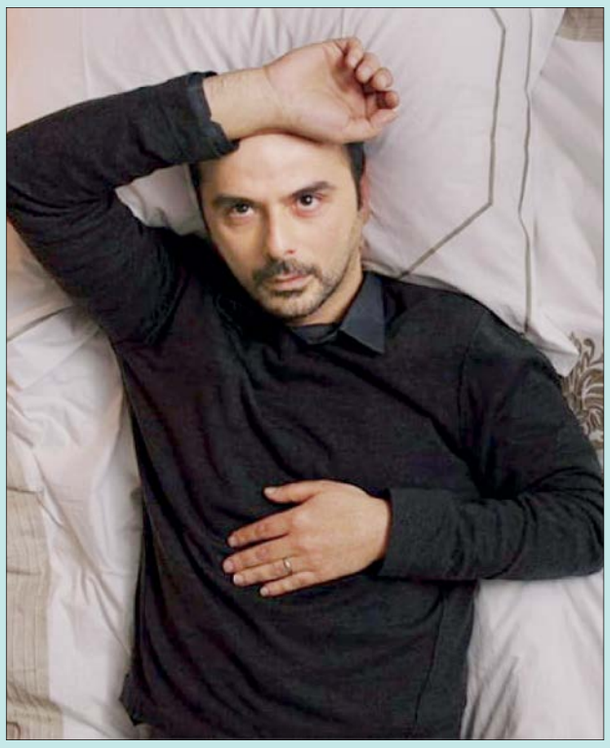

در صدر این بازیگران هدیه تهرانی است که همه می‌دانند چقدر در انتخاب نقش، سختگیر است و به‌راحتی به بازی در هر فیلمی رضایت نمی‌دهد. شخصیت مینو با بازی هدیه تهرانی اما آن شخصیتی نیست که در کارنامه وی ماندگار شود. زنی هنرمند و منطقی که به گذشته همسرش احترام می‌گذارد ولی دوست ندارد این گذشته، زندگی امروزش را تحت‌تاثیر قرار دهد.

کاراکتری که توان بازیگری هدیه تهرانی به‌مراتب بزرگ‌تر از اندازه‌های آن است و می‌توانست بهتر و پررنگ‌تر از این‌ها به آن پرداخته شود. نگار جواهریان نیز در قالب نقش سپیده کار چندانی از دستش برنمی‌آید وقتی فیلمنامه از منظر شخصیت‌پردازی لنگ می‌زند و کاراکتری بی‌هویت را به مخاطب معرفی می‌کند. این چنین است اوضاع شخصیت‌های حامد و مسعود که هر دو انگار در یک بلاتکلیفی عجیب به سر می‌برند.

پایانی رهاشده

قصه نه‌چندان پر پیچ‌وخم فیلم پس از همراهی با مسعود، دوباره به زندگی مینو و حامد بازمی‌گردد. زوجی که به نظر می‌آمد در حال کنارآمدن با اتفاقات گذشته هستند و حالا وقتی مشخص می‌شود که حامد هنوز درگیر گذشته است، این مینو است که در افکارش غوطه‌ور می‌شود. با این وجود فیلم تمام می‌شود بدون آن که مخاطب از تصمیم نهایی مینو مطلع شود یا بدون آن که سرنوشت نهایی زندگی نه‌چندان گرم و صمیمی مسعود و سپیده را مشخص کند.

فیلم تمام می‌شود بدون آن که گره‌ای را باز کند. هر چند که گره کوری در طول فیلم ایجاد نشده بود که نیازی به گشوده‌شدن داشته باشد. فیلم تمام می‌شود به امید این که مخاطب در ذهنش فیلم را ادامه داده و شخصیت‌ها را کالبدشکافی کند. غافل از این که مخاطب فرسنگ‌ها با قصه فیلم و آدم‌هایش فاصله گرفته و با ریتم کند و کشدار فیلم، رمقی برای اندیشیدن نیز نمانده است.

«دوئت» ساخته نوید دانش بعد از ۵ سال ماندن در صف انتظار بالاخره به‌صورت آنلاین اکران شد

ضمایر [آنها]

جدال گلزار و محمدزاده با کرونا

این ۲ بازیگر به کووید-۱۹ مبتلا شدند و در حال مبارزه با آن هستند

یکشنبه‌شب بود که محمدرضا گلزار از ابتلای خود به ویروس کرونا خبر داد و این اتفاق را در صفحه شخصی‌اش رسما اعلام کرد. او نوشت به کووید- ۱۹ مبتلا شده و در بیمارستان بستری است. ظهر روز گذشته هم نوید محمدزاده اعلام کرد او هم نتوانسته از دست این ویروس منحوس فرار کند و درگیر آن شده است.

محمدزاده بازیگری که قرار است به‌زودی سریال «قورباغه» با بازی او و به کارگردانی هومن سیدی در شبکه نمایش خانگی توزیع شود، حالا درگیر کرونا شده و در صفحه اینستاگرام خود با انتشار پستی کوتاه در این‌باره اطلاع‌رسانی کرد و نوشت: «کرونا ببین من خیلی روزهای سختی گذروندم این دو هفته‌ام روش.»

آخرین حضور نوید محمدزاده در عرصه تصویر مربوط به سریال «قورباغه» می‌شود که قرار است آذرماه در شبکه نمایش خانگی و در بستر وی او دی‌ها توزیع شود. محمدزاده در حالی به کرونا مبتلا شده است که پس از یک‌سال دوری از سینما، از ابتدای امسال با حضور در سه پروژه سینمایی مهم، سال پرکاری را آغاز کرده بود؛ «تفریق» به کارگردانی مانی حقیقی، «شب، داخلی، دیوار» به کارگردانی وحید جلیلوند و «نگهبان شب» به کارگردانی رضا میرکریمی پروژه‌هایی هستند که محمدزاده به‌عنوان بازیگر اصلی به آنها پیوسته است.

پیشتر هم بسیاری از هنرمندان به کرونا مبتلا شده‌اند و در زمان ابتلا یا پس از بهبود از مردم خواسته‌اند با دقت بیشتری پروتکل‌های بهداشتی را رعایت کنند، چون از نزدیک با آن روبه‌رو شده‌اند با این‌که کرونا شوخی ندارد و می‌تواند دردسرهای زیادی برای فرد مبتلا ایجاد کند، همان‌طور که برای همه مردم جهان ایجاد کرده است. یکی از این افراد بهاره رهنما بود که درباره تجربه ابتلایش نکات جالبی را هم بیان کرد. او گفت: «این بیماری به‌هر حال اکثر ما را درگیر خواهد کرد و بهتر است این روزها سعی کنیم ایمنی بدن‌مان را بالا ببریم و به جای ایجاد ترس در یکدیگر و انتقال اخبار منفی که خود ایجاد استرس می‌کند، آگاهی‌رسانی کنیم. لااقل به خاطر سالمندان و افرادی که بیماری زمینه‌ای دارند، حتما از ماسک استفاده کنیم. این بیماری جدا از خطر، هزینه هم دارد. به خاطر آنهایی که هزینه زندگی، همین‌گونه هم برایشان سخت است، رعایت کنیم! و اگر کرونا گرفتیم و خوب شدیم، برای خرید و آشپزی به کمک آنهایی که در خانه بستری هستند، برویم، چون این بیماری در هفته اول به‌شدت توان روحی و جسمی را کم می‌کند.»

عدد سوم

مخاطبان آنلاین «آخرین داستان»

۱۷۰۰۰

انیمیشن سینمایی «آخرین داستان» به نویسندگی و کارگردانی اشکان رهگذر که از ۱۷ شهریور ۱۳۹۹ وارد اکران آنلاین شد، بعد از گذشت ۴۰ روز با مجموع فروش ۱۷ هزار و ۶۰۰ بلیت در سرویس آپرا به پایان اکران آنلاین خود رسید. همچنین این انیمیشن به زودی در سرویس‌های وی او دی در دسترس عموم قرار خواهد گرفت تا مخاطبانی که موفق به تماشای آنلاین «آخرین داستان» در زمان اکران نشدند بتوانند این انیمیشن را ببینند./ ایسنا

عدد چهارم

کنسرت رضا بهرام در کیش

۲۵۰-۱۲۰

رضا بهرام خواننده موسیقی پاپ کشورمان که طی هفته‌های گذشته به کرونا مبتلا شده بود بعد از بهبود کامل تصمیم دارد روز اول آبان‌ماه کنسرتی را در فضای باز آبنمای موزیکال جزیره کیش برگزار کند. این کنسرت طی یک نوبت و در ساعت ۲۳ و ۵۹ دقیقه با قیمت بلیت‌های ۱۲۰، ۱۴۰، ۱۸۰، ۲۲۰، ۲۳۰ و ۲۵۰ هزار تومان پیش روی علاقه‌مندان قرار می‌گیرد.

تازه خبر

همکاری مهران مدیری با مسعود کیمیایی

مسعود کیمیایی که سال گذشته با فیلم سینمایی «خون شد» در جشنواره فیلم فجر حاضر بود، مدتی است پیش‌تولید فیلم جدیدش را به تهیه‌کنندگی علی اوجی آغاز کرده است. پس از امیر آقایی و سارا بهرامی که به عنوان اولین بازیگران «خائن کشی» معرفی شدند و طبق اعلام روابط عمومی این فیلم، مهران مدیری هم حضورش در این فیلم قطعی شده تا در کنار این دو بازیگر ترکیبی متفاوت را تشکیل بدهند. «خائن کشی» چند بازیگر مطرح دیگر دارد که طی روزهای آینده معرفی می‌شوند./ ایسنا

کتاب [عطف]

تولد یک اثر متفاوت درباره سوریه، داعش و مدافعان حرم

«اجاره‌نشین خیابان الأمین»، نوشته علی‌اصغر عزتی‌پاک- که از سوی دفتر نشر معارف منتشر شده است- حوادث سوریه را از زاویه دید یک شاهد عینی روایت می‌کند.

کتاب روایتگر خاطرات جمال فیض‌اللهی، یکی از ایرانیان ساکن دمشق است که با زبانی ساده نقل شده است. عزتی‌پاک که نامش با دنیای داستان‌نویسی پیوند خورده، در «اجاره‌نشین خیابان الأمین» تجربه‌ای نو را در کارنامه فعالیت‌های ادبی خود ثبت کرده است.

کتاب تازه عزتی‌پاک از چند وجه خواندنی است؛ نخست نوع خاطرات راوی است. فیض‌اللهی که پیش از سفر به سوریه، در یک دفتر بازرگانی در ترکیه کار می‌کرد، به صورت اتفاقی به همراه یکی از دوستان خود راهی سوریه می‌شود. او که در ابتدای این سفر بسیاری از وقایع کربلا را زیر سوال می‌برد، با دیدن خوابی در جوار حرم حضرت‌رقیه(س)، منقلب شده و معتکف این بارگاه می‌شود. خاطرات فیض‌اللهی از پیش از شروع جنگ داخلی سوریه آغاز می‌شود و در ادامه، ماجرای شهری را نقل می‌کند که در عین آرامش و ثبات، به یکباره با دمدمه دیگران، به آتش گرفتار می‌شود.

آن طور که تسنیم نوشته، خاطرات فیض‌اللهی به عنوان یکی از شاهدان جنگ سوریه، دو تصویر از یک شهر را پیش و پس از جنگ به نمایش می‌گذارد. شهری که پیش از این یکی از شاهراه‌های تجاری منطقه بوده اما به یکباره در آستانه سقوط قرار دارد. او در این بخش از خاطرات از مردمی می‌گوید که تا پیش از این همسایه بوده‌اند، اما ناگهان به روی هم اسلحه گرفته‌اند. از شهری می‌گوید که دیگر دوست و دشمنش مشخص نیست، از آرزوهایی می‌گوید که به یکباره از بین رفت و از آرامش و امنیتی می‌گوید که ترس و وحشت آن را ویران کرد. او در این بخش از نقش ایرانی‌ها در حمایت از مردم سوریه و چرایی حضور آنها سخن می‌گوید؛ حضوری که مایه دلگرمی مردم سوریه و در نهایت بازگشت آرامش به شهر می‌شود. شاید در کنار جذابیت خاطرات، شخصیت خود راوی نیز بر جذابیت و شیرینی کتاب افزوده است. فیض‌اللهی که پیش از سفر به سوریه نسبت به بسیاری از اعتقادات پشت کرده بود، با زیارت حرم حضرت‌رقیه(س) به یکباره دچار تحول روحی می‌شود و این سفر، برای او تولد دوباره‌ای است که رنگ زندگی او را تغییر می‌دهد.

عزتی‌پاک برای نوشتن «اجاره‌نشین خیابان الأمین» که در قالب خاطره نوشته شده، روش و سیاق کتاب‌های خاطرات معمول را رعایت نکرده است. متن او مانند راوی صریح و ساده است. او تلاش نکرده با استفاده از شگردهای مختلف داستان‌نویسی که در سال‌های اخیر پا به میدان خاطره‌نویسی گذاشته‌اند، مخاطب را مجذوب خاطرات کند. سادگی و صراحت کتاب خود دلیل دیگری برای جذب مخاطب به این کتاب است.

«اجاره‌نشین خیابان الأمین» حوادث سوریه را از زاویه دید یک شاهد عینی روایت می‌کند. کتاب تلاش دارد از وجوه عاطفی که معمولا در آثار این چنینی پررنگ است، فاصله گرفته و با روایتی منطقی به بسیاری از پرسش‌های ذهن ایرانی‌ها پاسخ دهد. این‌که چطور یک شهر می‌تواند در مدت زمان کوتاهی به تلی از خاکستر تبدیل شود؟
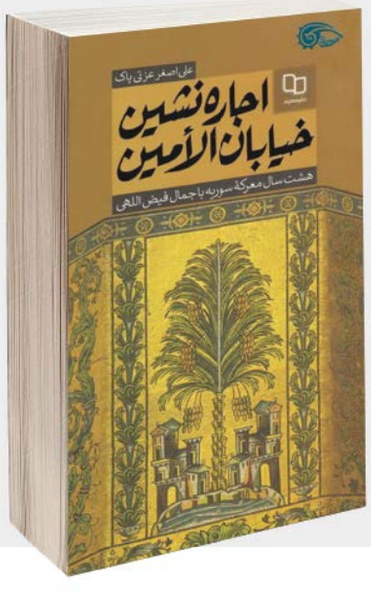
گفت‌وگوی جام‌جم و نویسنده این کتاب را می‌توانید هفته آینده در همین صفحات بخوانید.